

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਐੱਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ, ਅੱਗੇ

ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1961 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 265

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ 11 - ਸੈਕਸ਼ਨ 4 - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 1954 ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਅਰਬਨ ਰੈਸਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ (VIII-2006 ਬੀਕੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ - ਕੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਵਿਲੀਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ - ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ (ਐਕਸਟੇਂਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XVIII) -ਸੈਕਸ਼ਨ 6 - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ,

ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ (ਐਕਸਟੇਂਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4) ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪੈਪਸੂ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 15 ਮਾਰਚ 1954 ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਪਸੂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, ਜੋ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸ਼ਿੱਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਲ. ਗੋਸਵਾਮੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਦੇ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਪੀ. ਗੁਪਤਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸੰਗਰੂਰ, ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 343.75 ਪੀ. ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਡੀ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿਰੀਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 (1949 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. III) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਆਦਿ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ 343.75 nP ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਸਾਲ 1952-53 ਵਿੱਚ ਠੇਕੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ 900 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। (2006 Bk ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ VIII), (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ । ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਖ 2004 ਬਿਕਰਮੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਉਂਸਪਲ, ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਸਾਲ 1946-47 ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। 15 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ 10 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। 62-8-0 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ (ਐਕਸਟੇਂਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4) ਐਕਟ, 1958 (1958 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 18) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, ਅਨੁਸੂਚੀ। ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 1938 ਦੇ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1938 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕਿਰਾਇਆ 250 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ 1954 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ 250 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ 15 ਮਾਰਚ, 1954 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1954 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ 4, ਇਹ ਉਸ ਧਿਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਵਾਧਾ, ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਖਰਚਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਬਿਲਕੁੱਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਰ, ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ 9. ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦਰ, ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 15 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 18 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4, ਯਾਨੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰੈਂਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਉਪਯੋਗ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ (1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 532, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 23 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 15 ਮਾਰਚ, 1954 ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। (2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਪ-ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਬਦੁਲ ਗੋਨੀ ਬਨਾਮ ਖਰੈਤੀ ਰਾਮ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿ 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮਾਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਜਬ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ (ਐਕਸਟੇਂਸ਼ਨ ਨੰ. 4) ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਬਦਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ

ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜੋ 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 18 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ। ਗੰਗਾ ਸਰੇਨ (2), ਨਿਊ ਸਿੰਘਲ ਦਲ ਮਿਲ ਬਨਾਮ। ਫਰਮ ਸ਼ਿਓ ਪ੍ਰਸਾਦ - ਜੋੜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ (3) , ਅਤੇ ਵਹੀਦ ਹਸਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ . ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 18 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਗਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ,

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)